

idet det viser sig, at der er en aarlig Afgang paa ca. 2 500 Personer, saaledes at i Løbet af en forholdsvis kort Aarrække saa godt som hele Antallet af de nuværende Rentenydere vil forsvinde. Men denne Overgangsudgift kan efter vor Opfattelse for en meget væsentlig Del uden Vanskelighed afholdes af Invalidforsikringsfonden.

Under første Behandling af denne Sag vekslede den højtærede Minister for Sundhedsvæsen og jeg jo nogle Ord med Hensyn til Invalidforsikringsfondens Størrelse, og den højtærede Minister mente, at jeg maatte have misforstaaet de Oplysninger, som forelaa fra Invalidforsikringsfonden om dens Formue. Efter de Redegørelser, der foreligger for Udvalget, kan der ikke være nogen Tvivl om, at Oplysningerne fra Fonden med Hensyn til dens Formue baade var rigtige og maatte forstaas saaledes, som jeg forstod dem. Naar den højtærede Minister misforstod dem, beroede det paa, at han ikke tænkte paa Fondens Formue, men paa Fondens likvide Midler paa et eller andet Tidspunkt, noget, som i og for sig er af underordnet Betydning, da det ganske afhænger af, paa hvilket Tidspunkt de forskellige Bidrag bliver indbetalt til Invalidforsikringsfonden.

Hvis de Ændringsforslag, som vi har stillet, kunde samle tilstrækkelig Tilslutning, er det min Opfattelse, at det vilde betyde en virkelig indgribende Forbedring af den bestaaende Ordning med Hensyn til Invaliditetsforsikringen i Danmark. Vi har da ogsaa haft den Tilfredsstillelse, at paa forskellige Punkter udover det Punkt, hvor man har samlet sig om et af vore Forslag, er der vist vore Forslag adskillig Velvillie indenfor Udvalget, og det er efter de Udtalelser, som er faldet fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, klart, at man ikke fra Socialdemokratiets Side vilde vige tilbage for en Realitetsforhandling om de Forslag, som vi her saaledes har stillet.

Jeg ser da ikke rettere, end at hvis man fra Regeringens Side, efter at man har set Afstemningens Resultat i Dag, vilde bekvemme sig til at gaa ind i en Forhandling paa et saadant Grundlag, vilde der være nogle Betingelser for at samle de forskellige Retninger om eet Forslag. Og jeg ser ikke rettere end, at det vilde være meget mere tilfredsstillende end det, der kan gennemføres paa anden Vis. Lad os tænke os den Mulighed, at man uanset hvorledes det gaar med Afstemningen i Dag, til syvende og sidst kan faa et eller andet pint igennem med en eller to Stemmers Flertal her i Folketinget, saa vilde det være en

Ordning, om hvilken der vil blive ført Processer, om hvilken der vil blive megen Strid i den kommende Tid ved Optagelse af mange Tusinde Sager til ny Behandling og til en Afgørelse, som ikke hviler paa et lignende Grundlag som det, paa hvilket de tidligere er blevet afgjort, og jeg ser ikke noget tilfredsstillende, heller ikke for den højtærede Minister og hans Parti, i at opnaa et saadant Resultat. Derfor vilde jeg ønske, at man virkelig var i Stand til at komme til en forstaaende Forhandling paa Grundlag af det, som er fremsat fra vor Side.

Hvis den Ordning, som nu er foreslaaet, bliver gennemført, ser jeg ikke, at den kan forenes med hele det Forsikringsprincip, som man oprindeligt har fremført. Det konservative Mindretal i Udvalget har til allersidst stillet et særligt Ændringsforslag, et Ændringsforslag, som kun betyder en Navneforandring, men hvori der kan ligge meget. Man ønsker Navnet „Invalidforsikringsretten“ ændret til „Invalidforsikringsraadet“ og „Præsident“ ændret til „Formand“. Ja, hvis Ændringsforslagene, som de er foreliggende i dette Øjeblik fra Regeringens Side og fra Flertallets Side, blev gennemført, saa vilde det efter min Formening i Virkeligheden betyde, at man ligesom skyder hele Forsikrings synspunktet i Baggrunden og skyder Forsørgelsessynspunktet frem. Man burde da være konsekvent, gaa videre og ikke kalde Loven „Lov om Invalidforsikring“, men „Lov om Invalidforsørgelse“. Man burde ikke kalde Præmierne for Præmier, men kalde dem „Kopskat“ for Sygekassemedlemmernes Vedkommende og Særskat for Arbejdsgivernes Vedkommende, og man maatte endelig forandre Ordet Rente til Forsørgelse.

Hvis man virkelig kan behandle en Forsikringsordning paa den Maade, som man tænker sig at gøre her, forandre alle de grundlæggende Bestemmelser, ændre Renten uden forholdsmæssigt at forandre Præmierne, i det hele taget foretage en saa gennemgribende Omordning af det hele, som her er Tilfældet, ja, saa forekommer det mig, at hele den forsikringsmæssige Karakter af den bestaaende Ordning bortfalder.

Vi for vort Vedkommende har i sin Tid tilbudt og anbefalet en Ordning, der hvilede paa et lignende Princip som Aldersrenten, og det vil vi meget gerne være villige til at forsøge en Forhandling om igen; men Forudsætningen derfor maatte naturligvis være, at Midlerne til en saadan Ydelse ikke tilvejebragtes gennem en Særskat paa den daarligst stillede Halvdel af Befolkningen, men tilvejebragtes gennem